

In Memoriam Tony Senior (1944-2024)

Op 5 oktober 2024 is Tony Senior, oud petroloog van de Leidse vakgroep PMK, overleden op de leeftijd van 80 jaar. Hij verleende veldassistentie aan de petrologiestudenten in de Italiaanse Dora-Maira en in Lapland, in het noorden van Zweden, waar hij genoot van de wilde landschappen en de complexe geologie. Zijn eigen onderzoek was vooral gericht op het Artfjäll (dichtbij Tärnaby) dat ligt tegenover het Norra Storfjäll. Daar heeft hij ook veel studenten in hun veldwerk begeleid. Tony was een benaderbaar staflid en deed in het veldkamp mee met de studenten, zowel samen eten als samen naar de kroeg.

Rob Felius:

Tony Senior heb ik leren kennen toen hij in 1973 werd aangesteld als petroloog bij de vakgroep Petrologie, Mineralogie en Kristallografie (PMK) van de subfaculteit Geologie en Geofysica van de (toen nog) Rijksuniversiteit Leiden. Ik herinner me hem als een heel plezierige collega, een veldgeoloog in hart en nieren en een petroloog met een goed waarnemingsvermogen. Hij kon goed opschieten met andere mensen: collega's, technisch en administratief personeel zowel als studenten. In Leiden viel dat niet eens zo heel erg op, want daar heerste over het algemeen een goede werksfeer en collegialiteit. Eind 1979 verhuisde de vakgroep PMK echter als eerste vakgroep naar de Universiteit Utrecht in het kader van de herstructurering Aardwetenschappen. Bij Aardwetenschappen Utrecht heerste in die tijd een tamelijk rancuneuze sfeer voornamelijk tussen enkele hoogleraren en afdelingen. Als Tony daar al moeite mee had, liet hij dat niet merken. Hij had de meeste contacten binnen petrologie en structurele geologie, maar ook met geochemie en geofysica. Toen Henk Zwart (ik weet niet meer om welke reden) zo gepikeerd was dat hij hoe dan ook weigerde zijn gerenommeerde Pyreneeën excursie te organiseren was Tony meteen bereid om Henk Zwart te vragen de wetenschappelijke leiding van die excursie op zich te nemen als wij voor de verdere organisatie daarvan zouden zorgen. En dat is toen ook zo gelopen. Tijdens die kampeerexcursie kregen we in Spanje gedurende een paar dagen zulk slecht weer dat Henk Zwart, twee stafleden en een paar studenten besloten in een hotelletje te kruipen. Niet alle studenten deden dat en Tony vond het geheel vanzelfsprekend om ook met die studenten te blijven kamperen. In het veld wist hij bij wat tegenslag altijd een goed humeur te bewaren.

Tony en Jackie vormden samen een hartelijk en gastvrij stel. Het is jammer dat hun huwelijk op de klippen is gelopen. Hoe dat verder Jackie is vergaan, weet ik niet, maar Tony heeft dat erg aangegrepen. Het is misschien niet de enige oorzaak geweest, het heeft zeker bijgedragen aan Tony's alcoholproblemen. Vlak voordat ik zelf met vervroegd pensioen ging, is Tony vanwege die problemen een poosje afwezig geweest in Utrecht. Hij is van 1973 tot 2005 met een onderbreking van een paar jaar beroepshalve in de petrologie actief geweest. Ik heb nog voor het laatst contact met Tony gehad toen hij in Wijk bij Duurstede woonde. Op een gegeven moment was hij op dat adres vertrokken en voor mij en andere LGV-leden niet meer traceerbaar. Het was dan ook een schok om op 20 oktober te vernemen dat Tony op 5 oktober was overleden.

Leo Minnigh:

Tijdens mijn promotiewerk hadden we een hele hechte groep: Peter van Calsteren, John Keasberry, René Kuiper, Emile den Tex en nog wat mensen kwamen dagelijks om 5 uur bij

elkaar om onder het genot van een glas Angus McNeal (blended) ideeën uit te wisselen en over ons werk te praten. Wat een mooie tijd. Toen ook ontstond de groep die zich aansloot bij de International Stop Continental Drift Society. Een heerlijke grap waar Tony ook enthousiast aan mee deed. We hebben het continent vastgeschroefd, allemaal met veel humor, waar ook Gordon Lister volop aan meedeed. Een jaar of 6 geleden hebben we met de Leidse Geologische Vereniging dat moment nog eens herdacht. Ik heb toen ook moeite gedaan om Tony op te sporen, maar helaas. Het was nog een mooi moment bij het oude gebouw daar in Leiden. Tony scheidde later van zijn vrouw Jackie. Kennelijk hadden ze nog wel contact met elkaar, want ik kreeg de rouwkaart van Jackie.

Max Otten:

Tony was een van de weinige (misschien zelfs de enige) die als staflid regelmatig op de geologenborrel in Pardoeza kwam. Dat deed hij dan altijd nadat hij thuis was gaan eten dus was zijn aankomst meestal rond de tijd dat wij al volgetankt waren en zelf aan eten dachten. We bleven dan vaak toch nog wel hangen zodat we later zonder eten en met teveel bier op Pardoeza verlieten.

Ik kan me ook herinneren dat Nout den Boer en Wim van Soest een scriptie ertsgeologie over hun werk in Ierland in het Engels hadden geschreven en met behulp van een thesaurus allerlei woorden vervangen hadden door iets fancier. Tony had die woorden bij het nalezen netjes vervangen door de woorden die er oorspronkelijk hadden gestaan.

Toen Tony hoorde dat ik bij Den Tex wilde gaan promoveren op iets in Italië (wat toen al een bijna doodgebloed project was) vertelde hij me dat hij iets veel beters voor me had: de Artfjäll gabbro. Dat was een gabbro in Lapland waar hij in de loop van tijd zelf wat aan gedaan had. Die vond hij echter te complex en te veel werk voor een doctoraalstudent en zelf had hij er ook niet de tijd voor. Ik heb me toen verdiept in wat hij al had en besloot om inderdaad te switchen. Wat Den Tex ervan vond weet ik niet, maar daar had ik als promotor toch niet veel aan wat hij was al zijn tijd kwijt aan de verhuizing van Leiden naar Utrecht. Die switch naar Lapland bleek een lot uit de loterij want de gabbro was inderdaad een dankbaar studieobject. Ik weet dat Tony voor zijn eigen Ph.D. in Connemara, Ierland had gewerkt maar waaraan precies kan ik me niet herinneren.

Lang nadat ik uit Utrecht was vertrokken heb ik hem nog een keer ontmoet. Ik denk dat ik geologieboeken naar de bibliotheek bracht omdat ik er toch niets meer aan had. Hij was toen al ontslagen en zat zonder werk. Hij klonk behoorlijk verbitterd over het feit dat Petrologie in Utrecht effectief was opgeheven dankzij het gekonkel van de oorspronkelijke Utrechtse.

Naschrift Jackie Senior:

Tonys alcoholprobleem was veel eerder, rond 1979-80 en de fusie tussen de Leidse en Utrechts afdelingen, serieus geworden. Hij heeft er jaren mee geworsteld en sinds 1987 was hij meerdere keren in een Detox/revalidatiekliniek opgenomen. Het was de directe aanleiding voor onze scheiding in 1990. Hij is de rest van zijn leven blijven worstelen, wel met lange, goede perioden tussen de ellende.

Ik ben trouwens wel met Rob eens dat hij is nooit bovenop onze scheiding gekomen. Therapie had niet geholpen. Wij hadden goed en regelmatig contact met elkaar de laatste 25 jaar. In 2016 moest bij Tony een been worden geamputeerd (vanwege

arteriosclerose) en sindsdien zat hij in een rolstoel. Desondanks is hij altijd alleen en thuis in Wijk bij Duurstede blijven wonen, altijd fier, onafhankelijk en zelf-reddend.

Tony laat zijn ex-vrouw, 4 dochters en 9 kleinkinderen na.

Nout den Boer 30-10-2024, met dank aan Rob Felius, Leo Minnigh, Max Otten en Jackie Senior.

1975, Dora-Maira, Bar Conte, Chambons, vlnr: Rob Felius, Tony Senior, Lucia Vermeulen en Nout den Boer

1975, Dora-Maira pranzo met de professor in Villaretto, vlnr: Rob Felius, prof. Emile den Tex, Nicole Jaggie, Fred Jaggie, Bert vd Hulst, Jeanne vd Hulst en Tony Senior

1976, Alpenexcursie ijsgrot Rhône-gletsjer, voorste rij tweede van links: Tony Senior

1978, monument 'de Schroef', in de tuin achter het Instituut

